

dommelig. Vi erklære jo, at vi endnu ikke have noget sikkert Grundlag for en Overenskomst som den nævnte, og at vi endnu maa arbejde nogle Aar for at opnaa dette Grundlag. Men det forekommer mig at være for meget forlangt, at et andet Land skulde kunne slutte sig til en Overenskomst om Fredningsforhold, som efter vor egen Mening først senere kan finde sin Begrundelse. Dette er jo nu imidlertid bortfaldet, og det glæder mig. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Madsen-Mygdal: Jeg anser det for overflødigt at bruge mange Ord om det foreliggende Forslag, idet jeg nemlig gaar ud fra, at det er en Selvfølge, at det bliver vedtaget og vedtaget uforandret, som det foreligger. Sagen har stor Betydning for Fiskeriets Udvikling, hvad jeg antager alle have en Følelse af, saa det er overflødigt at begrunde det nærmere. Denne Erkendelse er ogsaa til Stede i alle vore Nabolande; efter hvad der blev oplyst for os ved Begyndelsen af Forhandlingen af den højtærede Landbrugsminister, have disse forskellige Nabostater tiltraadt lignende Forslag om at forlænge den nedsatte Kommissions Arbejde et Par Aar. Der er et Punkt, der har særlig Betydning for os, nemlig, om det maatte lykkes at naa til internationale Bestemmelser for Fredning af Rødspætter. De, der have lagt Mærke til Forholdene i den sidste Menneskealder, ville vide, at der er sket meget store Forandringer med Hensyn til Fiskeriet i Nordsøen, Skagerak og Kattegat — vel ogsaa i Østersøen, det kender jeg ikke videre til. Det vil have sin store Betydning, om det maatte lykkes at naa til bestemte Fredningsbestemmelser gældende ikke blot for vort Land, men ogsaa for vore Nabolande, og ene og alene af dette Hensyn, selv om der ikke var andre, vilde jeg meget stærkt anbefale det foreliggende Lovforslag.

Reedtz-Thott: Naar vi skulle bedømme dette Lovforslag, der angaar Fortsættelsen af en Bevilling, given for flere Aar siden, maa vi se, hvorledes denne Bevilling har virket i den Tid, der er gaaet, og der fremgaar det jo ganske klart af det foreliggende, at den har virket meget heldigt, og at den er bleven benyttet paa rette Maade, idet man ved de internationale Havundersøgelser er gaaet videre i samme Retning, som det biologiske Institut herhjemme med stort Held er slaet ind paa

ved de egentlig danske Undersøgelser; med disse har man naaet det Samarbejde af den praktiske Erfaring med Teorien, saaledes at man ikke alene har faaet videnskabelig begrundede Teorier frem, men ogsaa deraf har udledet praktiske Resultater. Ligesom det ærede Medlem, som først havde Ordet, udtalte sig om det slaaende Bevis, der er ført fra den biologiske Anstalt for Rødspætternes Tilstedeværelse og Vandring og Muligheden for en bedre Udnyttelse af Rødspætterne ved at omplante dem, saaledes fremgaar det af Beretningen for de internationale Havundersøgelser for 1903, som er omdelt paa Tingets Bord, at man paa samme Maade ved højst interessante Undersøgelser af Forholdene ved Island har godtgjort Grunden til, at alle Fiskene om Foraaret ere samlede ved Islands Sydvestkyst for der at gyde deres Rogn, og at de saa gaa Nord paa rundt om Island for der at faa deres Føde om Sommeren. Altsaa det, som man ad praktisk Vej havde opdaget tidligere, at man bedst fiskede paa eet Sted om Foraaret, paa et andet Sted om Sommeren, det er nu blevet videnskabelig forklaret og saa at sige bragt ind under faste Love. Det har altsaa vist sig, at man virkelig kan faa praktiske Resultater af disse Undersøgelser. Naar vi saa skulle se, hvad der yderligere skulde kunne udledes af disse, saa vilde det jo være en international Lovgivning for Fredning af Fisk under visse Omstændigheder, og med Hensyn hertil er det klart, at de Resultater, som det enkelte Lands Undersøgelser komme til, ikke ville staa paa den Maade til troende — kan jeg vel sige — ikke have den Betydning for de andre Lande som de Resultater, der naas ved Undersøgelser, der ledes af en international Autoritet. Det, man tilsigter ved disse, er jo at komme til almengyldige Sætninger for Fiskenes Vandring, for deres Yngling og for deres Tilstedeværelse paa de forskellige Steder, saaledes at man, naar man er kommen dertil, kunde gaa til at træffe internationale Lovbestemmelser for Fiskeriet, som ere nødvendige, fordi Storfiskeriet paa Havet foregaar paa Steder, der ligge uden for de enkelte Staters Territorier. Dette taler jo stærkt for, at man bør gaa videre ad den Vej, man er slaet ind paa, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslags videre Fremme.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.